

Oliventræs Æske. I den ligger en gammel Signet-ring, som jeg engang har købt i Rom. Den vil jeg gerne have sendt til Professor Asmus Hagen i København. Stenen er en antik Gemme. Den har mange Mennesker misundt mig, og min Ven har Interesse for den Slags Ting. Jeg vil altsaa bede Dem om at tage den Æske med Dem, naar De nu gaar. Og saa vil De nok sende ham den som en Hilsen fra mig — ved passende Lejlighed. Jeg kan ikke saa godt bede Deres Mand om at gøre det. De to er jo ikke Venner. Men De gør mig nok den Tjeneste.«

Meta lovede det og sagde, at dersom der var noget somhelst andet, hun kunde gøre for ham, maatte han endelig sige det.

Han laa en lille Tid med lukkede Øjne.

»Ja,« sagde han. »Der er en Ting endnu. Naar De næste Gang skriver til Deres Veninde Fru Jytte From, vil De saa bringe hende en Hilsen fra mig og sige, at jeg har takket hende.«

Meta, som troede, at hun havde misforstaaet ham, sagde:

»Takket hende —?«

Men han gentog Ordene, og samtidig saae han op paa hende som for at forvisse sig om, at hun havde forstaaet dem.

I det samme kom Povl Gaardbo tilbage. Han